

Poznámky:

1. CHOBOT, K. *Zemřel Lumír Sklenák*. Novojičínský zpravodaj, č. 6, rok 2012, s. 8.
2. BOUDA, T. *Učitel nezíská autoritu rozhodnutím ministra*. Učitelství listy, č. 1, rok 1994, s. 3.
3. Bez ní si vlastně přátelé a známí L. Sklenáka ani neumějí představit; byla mu stálou průvodkyní, oporou a jistě i inspirací. Jí také vděčím za většinu životopisných údajů.
4. Opis dokumentu *Záznam o výsledku pohovoru* je uložen u paní Kristiny Sklenákové.
5. Vyjádření v osobní korespondenci autora článku.
6. Vzpomínal jsem s předními aktivisty revolučního období 1989/90 v Novém Jičíně s paní Blankou Flisníkovou a panem Luděkem Zapletalem.
7. Dovolím si osobní vzpomínku - kdykoliv jsme se setkali, ať už v letech normalizace či po roce 1989, vždy se naše debaty především Lumírovou zásluhou přenesly na aktuální politické problémy v různých rovinách a oblastech.

Luděk Zapletal - vzpomínka

Karel Chobot

Nenadálá zpráva o náhlém úmrtí Ludka Zapletala naplnila smutkem nás všechny, kteří jsme ho znali od jeho novojičínských začátků v sedmdesátých letech. Okamžitě se vybaví jeho cit pro hudbu, poezii, zpěv, to vše zúročené ve skupině Generace, kterou založil a celá léta umělecky vedl. Oblíbený kantor, poté redaktor Ostravského rozhlasu, přesvědčený demokrat, dávající rázně najevo své občanské postoje dávno před listopadem 1989. Ale zalistujme na chvíli v kronice jeho života a připomeňme nezbytná data životního příběhu, rodinné prostředí, ovlivňující dle mého názoru naše postoje v dospělosti.

Luděk Zapletal není novojičínský rodák, narodil se 22. února 1948 v Přerově. Dědeček byl legionářem a po návratu z první světové války získal hostinskou koncesi. Ludkův otec chtěl původně studovat vysokou školu, medicína byla jeho láska, v dokončení studia mu ale zabránila válka. Pro změnu ta druhá, byť rovněž světová. Po osvobození se ke studiu nevrátil, vyučil se číšníkem, oženil se, a tak na svět tento vezdejší přišel Ludkův starší bratr Jiří (25. 9. 1946) a o dva roky později, jak výše zmíněno, Luděk. Maminka, rodačka z Otrokovic, absolventka obchodní akademie, byla původní profesí sekretářka. S Ludkovým otcem se seznámili ve válečném období, zapojení do odboje proti nacistům. Oba rodiče se pak věnovali pohostinství, jsouce zaměstnání v nádražních restauracích: otec jako vedoucí, maminka jako provozní. Rodina putovala za prací: do Suchdolu nad Odrou, do Ostravy-Poruby, abych jmenoval dvě nejdůležitější místa spojená s Ludkovým životním příběhem. V Suchdole nad Odrou totiž navštěvoval základní školu a jeho spolužákem se stal Antonín Cink, s nímž ho pak pojilo celoživotní kamarádství. Středoškolské vzdělání, v podobě Střední všeobecné vzdělávací školy s maturitou, absolvoval v Ostravě-Porubě. Původně chtěl jít studovat tehdy módní obor zahraniční obchod, ale nebyl přijat, neboť uchazečů bylo mnoho. A tak jeden rok, od září 1966 do června 1967, stvrzoval Luděk Zapletal svůj dělnický původ jako pomocný dělník národního podniku Bytostav v Ostravě. Na jaře si podal opět přihlášku na vysokou školu, tentokrát zamířil do Olomouce, na Filosofickou fakultu Univerzity Palackého, obor český a francouzský jazyk. U přijímacího řízení tentokrát uspěl a byl přijat. V průběhu studia se plně projevil Ludkův zájem o hudbu a poezii, jak ve svých životopisech vzpomíná: „Během studií na vysoké škole jsem se věnoval komponování písní a zhudebňování básnických textů, které jsem poté sám, možno říci s úspěchem, prováděl“. Tomáš Bouda v nekrologu v Novojičínském Zpravodaji v té

souvislosti uvádí: „ ... když Luděk Zapletal začal studovat vysokou školu, nebyl to obor tělesná výchova, o kterém díky sportovnímu nadání, především na všechny míčové hry, snil, to mu zrakový handicap nedovolil, jsou to studia českého a francouzského jazyka, při nichž rozvinul své další předpoklady – cit pro jazyk a hudbu. O písňovou tvorbu, text i hudbu, se pokoušel na střední škole, na univerzitě pak již v souznění se svou kolegyní Stanislavou Bednářovou aktivně vystupuje a tvoří ve studentských divadlech (také pod vedením později úspěšných umělců Vladimíra Matějčka a Josefa Kovalčuka). Nástupem do učitelské praxe v Ostravě po roce 1972 – učiliště spojů a následně NHKG – dal přednost pedagogické profesi“.

S půvabnou charismatickou přítelkyní Stanislavou Bednářovou vytvořili harmonický studentský pár, který v roce 1971 uzavřel manželství. Sňatek je bezesporu důležitým životním mezníkem každého z nás. U Stanislavy, Ludčovy manželky, je třeba zdůraznit rovněž její blízký vztah k hudbě a poezii, neboť mnohé literární i hudební nápady byly jejím dílem. Po dokončení studií manželé nastoupili v roce 1972 pedagogickou praxi jako středoškolské profesory na učňovských školách, Luděk v Ostravě, Staňa v Bohumíně, a to až do 31. srpna 1974, kdy přemístili do Nového Jičína a stali se středoškolskými profesory na zdejší Střední pedagogické škole. Tedy nejdříve Luděk, protože Stanislava byla v té době na mateřské dovolené. Jejich rodina se rozrostla o dvě dcery: Lenku (1974) a Kateřinu (1976). Ale ani v době pedagogického působení na učňovských školách nezapomněl Luděk na hudbu, vytvořil hudební kroužek, se kterým veřejně vystupoval. Hudba, hra na kytaru, zpěv, suverénní projev, to vše tvořilo základ úspěchu.

Zřejmě rozhodující v životním příběhu Ludka Zapletala bylo opět setkání s Antonínem Cinkem, spolužákem a všestranně nadaným muzikantem, které se stalo inspirujícím podnětem pro vznik hudební skupiny Generace. Ale v prapočátcích zde byla od roku 1973 spolupráce s Divadlem hudby a poezie při Okresním kulturním středisku v Novém Jičíně, které založili právě Luděk a Stanislava Zapletalovi a Antonín Cink se svou pozdější ženou Boženkou. První pořad, který uvedli, dostal název Písně žáků darebáků a inspiroval se, jak jinak vzhledem k Ludčově aprobaci, Francií a francouzskou poezií. O dva roky později se stal členem souboru Bohumil Volek. A tak se narodily úspěšné pořady: Inventura v šuplíku, Budeme si hrát, a jiné, na které zvali i hosty – Petra Ulrycha, Karla Zicha, a další. Autorem textů jednotlivých písní byl především Luděk, v mnoha případech i hudby, podobně jako Bohumil Volek, o aranžmá se v té době staral Antonín Cink. Vystupovali v sále Okresního kulturního střediska na Slovanské ulici 3, později v sále Osvětové besedy v Máji na sídlišti, či v sále závodního klubu Autopal. Původními posluchači byli většinou středoškolské studenti, respektive studentky, zvláště z pedagogické školy, a novojičínská intelektuální sféra: učitelé, knihovnice, archiváři, muzejníci, milovníci dobré hudby, mluveného slova, poezie, kteří hledali východisko ze šedi tehdejší oficiální kultury. V tomto malém vzpomínání na Ludka Zapletala nelze úplně hodnotit dílo, tvorbu a působení skupiny, která vyrostla z divadla poezie a stala se hudebním seskupením především autorské tvorby s příznačným názvem Generace. Stali

se slavnými, členové se měnili, přicházeli, odcházeli. Jádro zůstávalo po celou dobu stejné: Zapletal, Cink, Volek. Z dalšího vývoje je známo, že se Luděk Zapletal stal spoluvůrcem komponovaného pořadu Petr a Lucie na motivy novely Romaina Rollanda, který vznikl úzkou spoluprací Ludka právě s Bohumilem Volkem a Jaroslavem Juříkem, v onom roce 1981, kdy představení vznikalo, členem Generace. Premiéra pořadu zazněla v rozhlase v dubnu 1982.

Popularita a úspěch napomohly k tomu, že se Luděk Zapletal mohl v roce 1983 ucházet o místo samostatného redaktora Československého rozhlasu Ostrava a uspěl. Pracoval na úseku zábavního vysílání, do svých pořadů zařazoval inovační prvky, které zvládal s profesionální bravurou. Po celou dobu byl ale Luděk Zapletal znám svobodomyšlnými projevy, měl možnost porovnávat životní úroveň doma a v zahraničí. Jeho bratr, ing. Jiří Zapletal, se oženil s dámou, která měla státní příslušnost v USA. Legálně vycestoval a Luděk mohl do roku 1990 dvakrát legálně svého bratra navštívit. V sedmdesátých letech se mu také podařilo navštívit rodinu svého přítele ve Francii, mohl tedy srovnávat i evropský systém a také tak činil. Když přišel rok 1989, byl v čele politického dění. Záznam v kronice města Nového Jičína udává:

„Občanské fórum v Novém Jičíně vzniklo v neděli 26. listopadu 1989. Členové jeho koordinačního centra dostali důvěru 380 účastníků shromáždění v J-klubu. Předpokládalo se, že začnou vznikat OF na závodech, institucích, školách, a ta si stanoví svá mluví. Tento předpoklad se rovněž splnil. Mezi prvními, kdo novojičínské Občanské fórum zakládali, byli mimo jiné Vlastimil Šimík, Miroslav Urban, Ivan Junášek, Luděk Zapletal, Ivan Mynař, avel Bártek, Petr Trnka, Alois Válek, Blanka Flisníková. Byly to dny plné událostí, kdy se i v našem okresním městě měnila situace každou hodinu. V pondělí 27. listopadu 1989 politická situace dozrála i v Novém Jičíně. Náměstí bylo zaplněno již před dvanáctou hodinou. Demonstrující měli s sebou transparenty požadující svobodné volby a demokratický život mladé generace. Jménem Občanského fóra krátce po dvanácté hodině zahájil Luděk Zapletal manifestaci a generální stávkou“. Tolik kronika. Luděk Zapletal zakládal občanské fórum i v ostravském rozhlase, ale Nový Jičín zůstal jeho srdci nejbližší. Nastává další etapa života: na rok se stává místopředsedou renovovaného Okresního národního výboru, kde měl na starosti školství a kulturu. Tomáš Bouda v citovaném nekrologu v Novojičínském Zpravodaji vzpomíná: „Nemohl a nechtěl zůstat jen u odporu a boření. Ve funkci místopředsedy ONV za Občanské fórum měl za úkol personálně a koncepčně zabezpečit činnost nových správních školských a kulturních institucí. S mimořádným smyslem pro spravedlnost, s nechtím jiným určovat a organizovat život, s ostychem introverta plnil pro něho složitou roli. Že úspěšně, dokazují jím založené dlouho přetrvávající funkční vztahy, vazby a pozice. Pro blízké a známé nebylo překvapením, že odmítl další funkce a po zániku ONV na konci roku 1990 „na volné noze“ pracoval pro rozhlas v Ostravě a v Praze, kde mimo jiné spoluzakládal pobočku RT Luxembourg“.

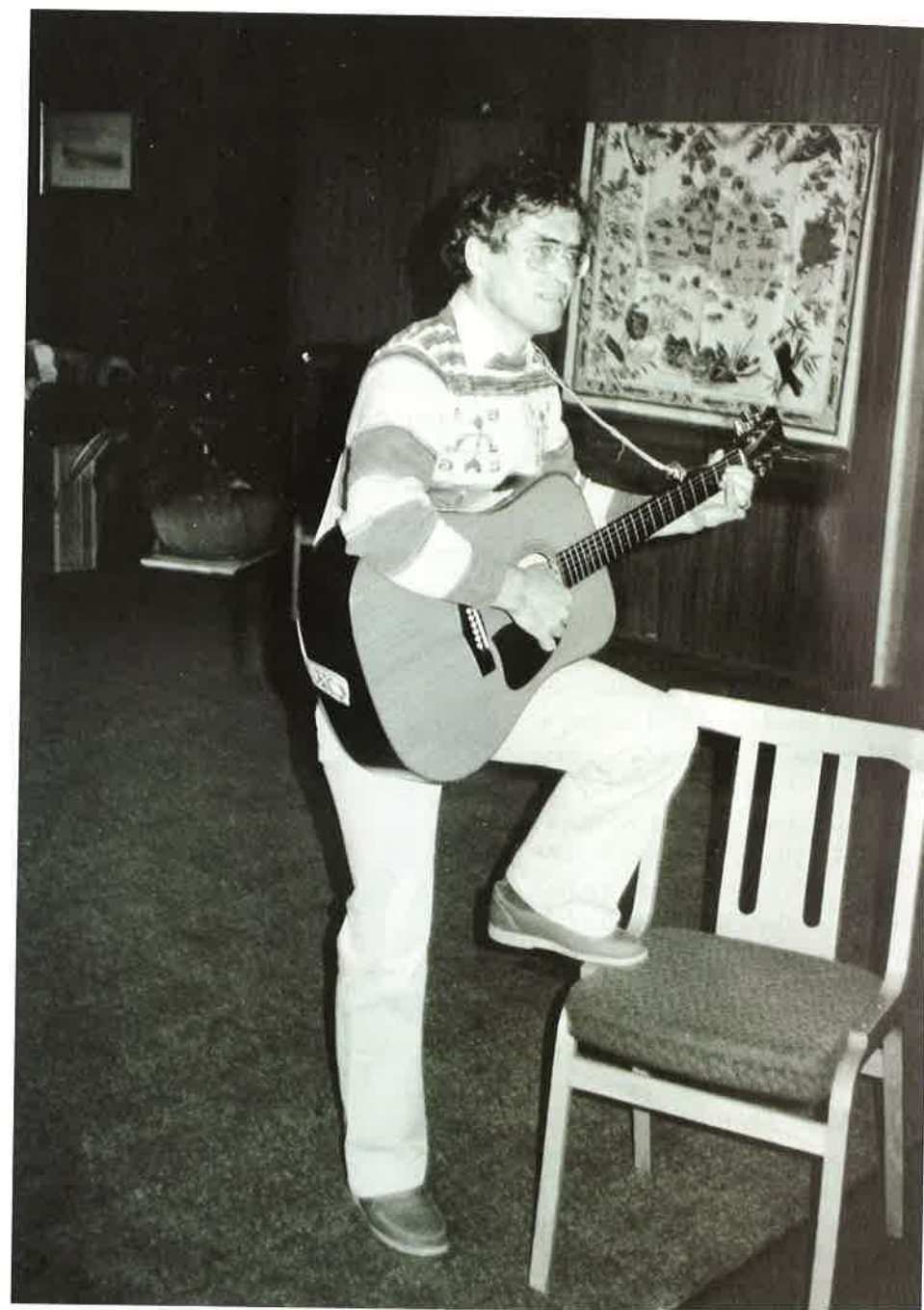
Luděk Zapletal se na rozdíl od svých některých přátel a kamarádů tedy stahuje z politického života a začíná od roku 1993 podnikat. Úspěšně, v rodinné firmě Thermaut,

a to až do odchodu do důchodu, který aktivně trávil se svou ženou v rekonstruované dřevěnici v Beskydech. Zároveň ale pokračuje ve vystoupeních Generace, tentokrát s populárním Janem Rosákem. Činnost kapely v tomto období vyvrcholila v roce 1997 natočením CD ve studiu Pavla Nováka v Přerově. Pak již následovala příležitostná vystoupení, naposledy v roce 2003. Nikdy se nerozešli. A nikdo netušil, že koncert 13. prosince 2003 v Mořkově u příležitosti čtyřicetiletého hudebního působení Antonína Cinka bude posledním vystoupením Generace s Luděkem Zapletalem. Opustil nás po statečném boji s těžkou chorobou 1. srpna 2012. Charismatický pedagog, skvělý muzikant, autor mnoha pořadů, poetických textů, hudby, také politik, především občan, člověk. Skromný při vší slávě, zásadový, čestný, hluboce pokorný, pracovitý. Tvořit, to byla pro Luděka radost, poslání. Takových bylo vždy v každé době málo. Právě proto, pro své člověčenství, zůstává Luděk Zapletal v našich srdcích a vzpomínkách tolik živý, byť připomínající onu zvláštní, absurdní dobu posledních třiceti let dvacátého století nejen v Novém Jičíně.

Obrazová příloha

Při vernisáži - zleva prof. B. Janovský, skupina Generace: J. Juřík, L. Zapletal, B. Volek, A. Cink
Foto: M. Hlavinka

Luděk Zapletal, Foto: M. Hlavinka

Životní jubileum PhDr. Jiřího Juroka, CSc.

Miroslava Nosková

8. prosince 2012 oslavil své šedesátiny historik Muzea Novojičínka PhDr. Jiří Jurok, CSc. Rodák z České Lípy, pocházející po rodičích ze severní Moravy, studoval v letech 1968 – 1970 na gymnáziu v Nymburku a v následujících dvou letech na gymnáziu v Příboře, kde také v roce 1972 maturoval. Poté absolvoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obor archivnictví – historie a promoval v roce 1977. Rigorózní práci „Neznámý rukopis doby poděbradské“ obhájil na katedře pomocných věd historických a archivnictví

Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v roce 1980. Jeho dlouhodobý a vysoce fundovaný zájem o problematiku husitského hnutí na severní Moravě se projevil již v kandidátské dizertační práci „Moravský severovýchod v husitské revoluci“, obhájené na katedře hospodářských a sociálních dějin Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v roce 1994.

Vedle životního jubilea si dr. Jurok v letošním roce připomíná také 35 let svého působení v Muzeu Novojičínka, kde nastoupil 1. listopadu 1977 jako odborný pracovník – historik. O tři roky později se stal členem redakční rady Vlastivědného sborníku Novojičínka (tehdy periodikum vycházelo pod názvem Vlastivědný sborník okresu Nový Jičín). Do roku 1990 byl okresním metodikem pro kronikářskou práci v okrese Nový Jičín. Z dalších kulturních aktivit v regionu připomeňme namátkou členství

Jiří Jurok

v redakční radě Metodického zpravodaje pro vlastivědu a muzeologii v Severomoravském kraji (1982–1990), Příborského čtvrtletníku (1990–1993), funkci jednatele Vlastivědného klubu v Příboře (1981–1992) a předsedy Společnosti Sigmunda Freuda (1990–1993). Od roku 1991 je členem Sdružení historiků České republiky a od roku 1998 se pravidelně účastní jednání komise regionální historie při Asociaci muzeí a galerií České republiky. V letech 1993 a 1997–2004 působil jako externí vyučující na katedře historie Filozofické fakulty Ostravské univerzity. Součástí práce muzejního historika je také funkce kurátora muzejních sbírek, realizoval rovněž řadu expozic dějin měst a osobností a několik desítek výstav. V neposlední řadě je třeba zmínit také jeho bohatou přednáškovou činnost a společenskou angažovanost, kdy v letech 1990–1994 a 1998–2006 pracoval v městském zastupitelstvu a též v městské radě města Příbora.

Hlavními tématy odborného zájmu dr. Juroka jsou české a regionální dějiny 14.–17. století, a to období husitství, předbělohorská doba, hospodářské a sociální dějiny, kmenologie a kulturní dějiny. Zde lze připomenout i jeho činnost organizátorskou, kde po knihách o dějinách husitství a české šlechty vedl autorské týmy dějin Příbora a dějin Nového Jičína a redigoval dva sborníky ze symposia o královských a poddanských městech a o městě Štramberku. Jeho knihy a studie jsou citovány a recenzovány nejen v Česku, ale i v zahraničí v Polsku, Německu, Rakousku, Slovensku, Rusku a USA.

V následující bibliografii jsou vedle publikací uvedeny příspěvky, vydané ve Vlastivědném sborníku okresu Nový Jičín (VSONJ), od roku 2007 vycházejícího pod názvem Vlastivědný sborník Novojičína (VSNJ). Kromě toho dr. Jurok publikoval v celé řadě sborníků, časopisů a dalších periodik, jako jsou Časopis Slezského zemského muzea, Muzejní a vlastivědná práce, Vlastivědné listy, Časopis Matice moravské, Vlastivědný věstník moravský, Studia Comeniana et historica, Acta Facultatis philosophicae Universitatis Ostraviensis – Historica, Hospodářské dějiny – Economic History, Časopis Národního muzea, Právněhistorické studie, Mediaevalia historica Bohemica, Sborník archivních prací, Sborník Státního okresního archivu v Přerově a další časopisy včetně zahraničních.

Jubilantovi PhDr. Jiřímu Jurokovi, CSc., přeji do dalších let nejen za sebe, ale také za jeho kolegy z Muzea Novojičína a řadu dalších muzejních a archivních spolupracovníků pevné zdraví, další úspěchy ve vědecké a tvůrčí činnosti a pohodu v osobním životě.

BIBLIOGRAFIE PUBLIKACÍ, STUDIÍ, ČLÁNKŮ, RECENZÍ A ZPRÁV PhDr. Jiřího Juroka, CSc.:

redakční kolektiv

Publikace:

Monografie:

1. Moravský severovýchod v epoše husitské revoluce. Nový Jičín 1998, 278 s.
2. Česká šlechta a feudalita ve středověku a raném novověku: majetková a sociální struktura, politická moc a kulturní reprezentace šlechty a feudalit v českém státě ve 13.–první polovině 17. století. Nový Jičín 2000, 607 s.
3. Příčiny, struktury a osobnosti husitské revoluce. České Budějovice 2006, 299 s.

Účast v kolektivních dílech:

1. Okres Nový Jičín. Místopis obcí. 2. svazek, Nový Jičín 1998, 186 s., (spolu s J. Břichovou, P. Dorčákem, K. Müllerem a K. Chobotem).
2. Dějiny města Příbora. Nový Jičín – Příbor 2002, 416 s., (spolu s S. Kovářovou, L. Loukotkou, J. Urbancem a B. Vlachem).
3. Královská a poddanská města od své geneze k protoindustrializaci a industrializaci. Sborník příspěvků z mezinárodního symposia konaného ve dnech 5.–6. října 2001, Ostrava – Nový Jičín – Příbor 2002, 240 s., (redakce).
4. Štramberk – Moravský Betlém. 650 let od založení města Štramberka 1359–2009. Nový Jičín – Štramberk 2009, 321 s., (redakce).
5. Nový Jičín. Praha 2011, 396 s., (vedoucí kolektivu autorů).
6. Buriánek, Václav et al.: Fakta a dojmy. Psychoanalytikův malý průvodce rodným krajem Sigmunda Freuda. Praha 2006, 317 s., (spolu s V. Buriánkem, J. Kocourkem, J. Kocourkovou, M. Mahlerem, M. Maradou, M. Strakošem a M. Šebkem).
7. Myška, Milan et al.: Biografický slovník Slezska a severní Moravy. Nová řada, sešit 5. (17.), Ostravská univerzita, Ostrava 2007. Asi 10 životopisných hesel.

Menší publikace a katalogy výstav:

1. Nový Jičín. Průvodce. MěNV Nový Jičín, 1981, nestr.
2. 100 let požárního sboru ve Starém Jičíně. MěNV Starý Jičín, 1982, 15 s.
3. Historie a současnost muzejní a vlastivědné práce na Novojičíně (katalog výstavy). OVM Nový Jičín, 1987, 12 s.
4. T. G. Masaryk a Novojičínsko (katalog výstavy). OVM Nový Jičín, 1990, 24 s.
5. Příbor historický a současný. MěÚ Příbor 1992, 36 s., (vedoucí kolektivu autorů).
6. Historické mapy a atlasy pěti staletí (katalog výstavy). OVM Nový Jičín, 1995, 16 s.
7. 110 let muzea v Novém Jičíně (katalog výstavy). OVM Nový Jičín, 1997, 34 s.
8. Kotouč - hora Olivetská (katalog výstavy). OVM Nový Jičín, 1997, (spoluautor).
9. 750 let města Příbora 1251–2001. MěÚ Příbor 2001, nestr.

10. Kravařský hrad v Novém Jičíně (okolo 1313 – 1500), Muzeum Novojičínska Nový Jičín 2003, nestr.

Studie a články:

1. Partyzánský odboj na Štrambersku. Vlastivědný sborník okresu Nový Jičín (dále VSONJ) 25, 1980, s. 15 – 24.
2. Počátky husitství na Novojičínsku. VSONJ 25, 1980, s. 25 – 44.
3. Baltský a středoevropský obchod 1550 – 1650. Časopis Slezského muzea (dále ČSM), B, 30, 1981, s. 137 – 155.
4. Frenštát od husitské revoluce k českému stavovskému povstání. VSONJ 28, 1981, s. 20 – 34.
5. 80 let gymnázia v Příboře. Mikulovské sympóziu XXI, 1982, s. 170 – 180.
6. 70 let muzea v Příboře. Muzejní a vlastivědná práce (dále MVP) 20, 1982, s. 149 – 154.
7. Přehled historických sbírek v muzeích Severomoravského kraje. II. část. Metodický zpravodaj pro vlastivědu a muzeologii v Severomoravském kraji 5, 1982, s. 39 – 79. Spolu s J. Kalusem, V. Burianem, N. Ptákovou, I. Imrýškem, F. Křížkem a E. Kolářovou.
8. Historie měst Moravské brány. Zpravodaj dnů JAK ve Fulneku, 1983, 6 s.
9. K sociálně - ekonomickému vývoji severovýchodní Moravy před husitskou revolucí. Sborník příspěvků k dějinám a výstavbě města Ostravy 12, 1983, s. 320 – 344.
10. Zápas o zemský soud - jedna z příčin vzniku Zelenohorské jednoty r. 1465. Husitský Tábor (dále HT) 6 - 7, 1983 - 1984, s. 181 – 192.
11. Nejstarší dějiny Štramberka. VSONJ 33, 1984, s. 1 – 11.
12. Dodatky k článku nejstarší dějiny Štramberka. VSONJ 34, 1984, s. 74 – 75.
13. Rozvoj města Štramberka v období socialismu. VSONJ 33, 1984, s. 63 – 65.
14. Z minulosti Klimkovic. VSONJ 34, 1984, s. 25 – 35.
15. Historie hradu Štramberka. Vlastivědné listy (dále VL) 10, 1984, s. 48.
16. Příspěvky k problematice sociální a majetkové struktury předbělohorské feudální třídy a k otázce příčin českého stavovského povstání. Studia Comeniana et historica (dále SCeH) XIV, 28, 1984, s. 43 – 75.
17. Neznámý rukopis doby poděbradské. Příspěvek k politickému zápasu panovníka, panstva a rytířstva o zemský soud v Čechách během 15. stol. Právně-historické studie (dále PHS) 27, 1986, s. 27 – 56.
18. Edice nových pramenů z neznámého právního rukopisu doby poděbradské. PHS 28, 1987, s. 75 – 104.
19. 100 let muzea v Novém Jičíně 1887 – 1987. VSONJ 39, 1987, s. 9 – 26.
20. 100 let Okresního vlastivědného muzea v Novém Jičíně. MVP 25, 1987, s. 172 – 173.
21. Současný stav kronikářství a soupis kronik na okrese Nový Jičín. VSONJ 41, 1988, s. 10 – 28.
22. Poodří a Pobečví v době bezvlády a za Jiřího z Poděbrad. VSONJ 43, 1989, s. 10 – 20.
23. Dominik Bilimek, un capitulo desconocido de las relaciones culturales Checo - Mexicanas (Dominik Bilimek, neznámá kapitola česko - mexických kulturních vztahů). Ibero - Americana Pragensia 23, 1989, vyšlo 1991, s. 195 – 204.
24. Archivní dodatky k historii Freudů v Příboře. Psychoanalytický sborník I., 2. 1989, s. 14 - 27, a rovněž VSONJ 46, 1990, s. 44 – 50.
25. Ekonomicko - politický převrat po husitské revoluci na severovýchodní Moravě. ČSM, B, 39, 1990, s. 16 – 32.
26. Nejstarší novojičínské muzeum - Kattauerovo muzeum (Ke 140 letům novojičínského muzejnictví - léta 1849 – 1989). Vlastivědný věstník moravský (dále VVM) 42/2, 1990, s. 231 – 235.
27. Regionální výzkum husitství na severní Moravě v 15. stol. Mikulovské sympóziu XXIX, 1989, Brno, 1990, s. 245 – 249.
28. Husitství a husitská revoluce na severní Moravě v 15. stol. Vlastivědné listy 16, 1990, č. 2, s. 1 - 3 a VL 17, 1991, č. 1, s. 1 - 3.
29. Šlechtické zemské úřady a rodová majetková moc v předbělohorských Čechách a na Moravě (1526 – 1620). Časopis Matice moravské (dále ČMM) CX/2, 1991, s. 239 - 252 a rovněž in: Sborník příspěvků ze IV. setkání genealogů a heraldiků v Ostravě, 14. - 15. 10. 1989, Ostrava 1992, s. 68 – 74.
30. J. A. Komenský a přerovská a fulnecká městská společnost kolem r. 1618. ČSM, B, 40, 1991, s. 133 – 147.
31. Komenského kritika české předbělohorské společnosti v jeho díle Listové do nebe, SCeH XXI, 43, 1991, s. 29 – 40.
32. Moravští husité, Slezsko a Slovensko. In: Sborník ze sympózia Jihlava a basilejská kompaktáta, 26. - 28. 6. 1991, Jihlava 1992, s. 37 – 55.
33. Česká a anglická paralela: léta 1618 - 1620 a 1640 - 1643. Časopis Národního muzea 161, 1992, s. 14 – 36.
34. J. A. Komenský a českobratrské a kalvínské měšťanstvo Moravy. In: Sborník z konference J. A. Komenský a výchova pro 21. století, Praha 1992 (vyšlo 1996).
35. Reprezentační funkce renesanční architektury a magnátské a aristokratické rody v předbělohorských Čechách a na Moravě (1526 – 1620). In: Sborník prací Filozofické fakulty Ostravské univerzity - Universitas Ostraviensis Acta Facultatis philosophicae - Historica 2, 1994, s. 49 – 68.
36. Regionální vývoj sociální a majetkové struktury českých stavů v l. 1557 – 1620. Hospodářské dějiny - Economic History 21, 1995, s. 29 – 116.
37. Pernštejnové a dvě vývojové etapy českého režijního velkostatku. Sborník Státního okresního archivu v Přerově 3, 1995, s. 50 – 67.
38. Příbor v 16. - 18. století a piaristické gymnázium. In: Piaristé v Příboře, Sborník příspěvků z odborného sympózia 300 let piaristického gymnázia v Příboře, konaného 1. - 3. června 1994, Nový Jičín 1995, s. 30 – 53.

40. Hospodářský a každodenní život města Příbora v 16. - 18. století na podkladě městských účtů. VSONJ 50, 1996, s. 7 - 24.
41. Palackého pojetí husitství a stavovského povstání. In: Sborník Dílo Františka Palackého (1798 - 1876), Ostrava - Hodslavice, 1996, s. 67 - 95.
42. Husitské organizační struktury v Lužicích a ve Slezsku. ČSM, B, 45, 1996, s. 97 - 112.
43. J. A. Komenský a českokobratrsko-kalvínská feudální společnost Moravy (Přerov, Fulnek a Hranice). ČSM, B, 46, 1997, s. 97 - 119.
44. Nález privilegií města Nového Jičína z let 1373 a 1560 ve vidimusu z roku 1604 a jejich edice. VSONJ 51, 1997, s. 16 - 39.
45. Lužice, Slezsko a „vedlejší země“ ve státu Koruny české. In: Slezsko v dějinách českého státu. Opava 1998, s. 165 - 170.
46. Regionální vývoj sociální a majetkové struktury stavů na Moravě v l. 1516 - 1619. Hospodářské dějiny - Economic History 22, 1999, s. 193 - 268.
47. Dvě příborská období Sigmunda Freuda. In: Sborník Sigmund Freud, poselství a inspirace, Ostrava 1999, s. 93 - 99.
48. Hospodaření Jana z Žerotína a komorního velkostatku města Nového Jičína podle urbářů z let 1558 a 1558 - 1574. VSONJ 52 - 53, 2000, s. 53 - 76 a rovněž ČMM CXIX, 2000, s. 19 - 44.
49. Hospodářská a politická aktivita české šlechty a měst v protoindustriálním období do roku 1620. In: Královská a poddanská města od své geneze k protoindustrializaci a industrializaci. Sborník příspěvků z mezinárodního symposia konaného ve dnech 5. - 6. října 2001, Příbor 2002, s. 145 - 157.
50. Městské vikbily a manská šlechta na biskupském panství Hukvaldy. Sborník prací Filozofické fakulty Ostravské univerzity - Acta Facultatis philosophicae Universitatis Ostraviensis, Historie - Historica 11, 2004, s. 19 - 37.
51. K počátkům států a koexistenci mojžírovské Velké Moravy a přemyslovských Čech. VVM 56/2, 2004, s. 113 - 135.
52. K příčinám husitské revoluce v Čechách a na Moravě a druhé reformace v Evropě. SCeH XXXIV, 71 - 72, 2004, s. 29 - 46.
53. Čeští husité a antihusité z Moravy v Polsku ve 14. - 15. století. Sredniowiecze polskie i powszechnie 3, 2004, s. 209 - 229.
54. Čeští husitští a katoličtí kondotiéři z Moravy na Slovensku v 15. století (období husitství). Vojenská história 9, 2005, č. 3, s. 3 - 25.
55. Čeští husitští a katoličtí kondotiéři z Moravy na Slovensku v 15. století (období bratříků). Vojenská história 9, 2005, č. 4, s. 3 - 15.
56. Česká koruna v roce 1348 a česká konfederace v roce 1619. In: Korunní země v dějinách českého státu, II, uspoř. L. Bobková - J. Konvičná, Praha 2005, s. 517 - 541.
57. Účast šlechty na vytváření husitských svazů a velitelské vrstvy husitské revoluce (městských svazů). In: Jan Žižka z Trocnova a husitské vojenství v evropských dějinách, HT - Sborník Husitského muzea - Supplementum 3, 2007, s. 653 - 673.

58. Hraniční případ: rezidence litevského knížete Zikmunda Korybutoviče, husitské šlechty a vůdců husitských svazů. Mediaevalia historica Bohemica (dále MHB) 11, 2007, s. 211 - 228.
59. Odkaz české reformace a obnovená Jednota bratrská (ochranovská). In: Sborník IV. konference Moravian v roce 2006, edice Moravian sv. 7, Suchdol nad Odrou 2009, s. 13 - 16.
60. Nad počátky města a hradu Štramberka. In: Štramberk - Moravský Betlém, 650 let od založení města Štramberka 1359 - 2009, 2009, s. 9 - 23.
61. Nejstarší dějiny města Štramberka. In: Štramberk - Moravský Betlém, 650 let od založení města Štramberka 1359 - 2009, 2009, s. 35 - 47.
62. Neznámá obchodní kniha novojičínského obchodníka (pravděpodobně Blasia Österreichera) z let 1585 - 1589 a její edice. Sborník archivních prací (dále SAP) LX/2, 2010, s. 307 - 434.
63. Neznámá obchodní kniha novojičínského obchodníka (pravděpodobně Blasia Österreichera) z let 1585 - 1589 a její edice II. SAP LXI/1, 2011, s. 115 - 206.
64. Spotřební nároky šlechty a měšťanstva podle neznámé novojičínské obchodní knihy z let 1585 - 1589. Vlastivědný sborník Novojičínka (dále VSNJ) 62, 2012, v tisku.
65. Působení J. A. Komenského ve Fulneku v letech 1618 - 1621. In: Sborník VI. konference Moravian v roce 2012, edice Moravian sv. 10, Suchdol nad Odrou 2012, v tisku.
66. Stranici markraběte Prokopa kolem roku 1399 a otázka jejich kontinuity do husitské revoluce. MHB 16, 2012, v tisku.

Recenze:

1. Fynes Moryson, John Taylor: Cesta do Čech. Verše Johna Taylora přeložil Gustav Franci a Alois Bejblík. Praha 1977, 216 str. In: VSONJ 26, 1980, s. 71 - 73.
2. Libuše Urbánková: Povstání na Moravě v roce 1619. Z korespondence moravských direktorů. Praha 1979, 348 str. In: VSONJ 26, 1980, s. 75 - 77.
3. Archaeologia - historica 5/80, Sborník příspěvků přednesených na XI. celostátní konferenci k problematice historické archeologie s hlavním zaměřením na archeologický výzkum doby předhusitské a husitské, uspořádal V. Nekuda, Brno - Tábor 1980. In: VSONJ 27, 1980, s. 77 - 78.
4. Kolektiv autorů: Beskydy: Turistický průvodce ČSSR. Svazek 8, Praha 1982. In: VSONJ 30, 1982, s. 77 - 79.
5. Na okraj vlastivědné literatury. In: VSONJ 31, 1983, s. 75 - 78.
6. Noemi Rejchrtová: Václav Budovec z Budova. ČMM CV/1-2, 1986, s. 182 - 184.
7. Robert Janák: Geographic Origin of Czech Texas. Hallettsville, Texas 1985. In: VSONJ 38, 1986, s. 75 - 77.
8. Studia Comeniana et historica XIV, 28, 1984. In: Československý časopis historický (dále ČSČH), 35, 1987, s. 468.

9. Dorothea Klumppová, Albert J. Bláha: Sága Arnošta Bergmanna (The Saga of Ernst Bergmann: Czech Footprints across the bluebonnet fields of Texas a series). Houston 1981. In: VSONJ 40, 1987, s. 74 - 75.
10. Svědectví o pravěku Příboře. Vydal Dům kultury ROH v Příboře v roce 1985, 47 stran. In: VSONJ 40, 1987, s. 75 - 77.
11. Edward Mierzwa: Anglia a Polska w pierwszej połowie XVII. w. Warszawa 1986, 314 s. In: ČSČH 36/2, 1988, s. 266 - 267.
12. B. N. Florja: Rossija i češkoje vosstanie protiv Gabsburgov. Moskva 1986, izdat. Nauka, 207 s. In: SCetH XVIII, 36, 1988, s. 105 - 106.
13. Marcei Antoniewicz: Mikolaj Kornicz Siestrzeniec slawny burgrabia bedziński. Wyd. Slaski instytut naukowy, řada Ślaskie epizody historyczne, Katowice 1987. In: ČSM, B, 39/1, 1990, s. 89 - 90.
14. Jerzy Grygiel: Zycie i dzialalność Zygmunta Korybutowicza. Studium z dziejów stosunków polsko-českých w pierwszej połowie XV. wieku. Prace komisji historycznej Nr. 52. Ossolineum. Wrocław - Warszawa - Kraków - Gdańsk - Łódź 1988. In: ČSM, B, 39/3, 1990, s. 281 - 283.
15. Peter Gay: Freud. A Life for Our Time. New York - London, 1988. In: VSONJ 46, 1990, s. 77 - 78.
16. Dvě smyšlená výročí: nad publikacemi Bohumila Matuly: Prameny domova, k 700. výročí Mnišího, Mniší 1992 a Josef Šimíček a kol.: 700 let Lichnova 1293 - 1993, Lichnov s. d. In: Hlasy muzea a archivu ve Frenštátě pod Radhoštěm, X/2, 1993, s. 45 - 47.
17. Jaroslav Boubín: Česká „národní“ monarchie. K domácím zdrojům a evropskému kontextu království Jiřího z Poděbrad. Praha, Historický ústav 1992 (vyšlo 1993), 150 s. In: MHB 4, 1995, s. 361 - 363.
18. Josef Macek: Jagellonský věk v českých zemích (1471 - 1526). I. Hospodářská základna a královská moc. Praha, Academia 1992, 342 s. II. Šlechta. Praha, Academia 1994, 230 s. In: MHB 4, 1995, s. 364 - 369.
19. Piaristé v Příboře. In: ČMM CXV/1, 1996, s. 180 - 184.
20. Pernštejnové v českých dějinách. Sborník příspěvků z konference konané 8. - 9. 1993 v Pardubicích, uspořádal P. Vorel. Východočeské muzeum v Pardubicích a Historický klub - pobočka Pardubice, Pardubice 1995. In: ČMM, CXV/2, 1996, s. 400 - 405.
21. Erich Šefčík: Pronikání falešné žywiecké mince na Moravu a Slezsko v roce 1611 (Osud obchodníka s falešnou mincí Kašpara Rota z Kežmarku). Numizmatické listy XLIII, 1993, s. 33 - 38. In: VSONJ 50, 1996, s. 55.
22. Jaromír Kalus - Jiří Pernes - Vladimír Tkáč: Muzea na Moravě a ve Slezsku. 1. vydání Ostrava 1988, 2. vydání Ostrava 1994. In: VSONJ 50, 1996, s. 56 - 57.
23. Morava na prahu nové doby. Sborník příspěvků z konference konané 22. - 23. června 1994 u příležitosti 500. výročí úmrtí Ctibora Tovačovského z Cimburka. Přerov, Muzeum Komenského 1995, 164 s. In: Folia historica Bohemica 18, 1997, s. 348 - 350.

24. Ferdinand Seibt: Německo a Češi. Dějiny jednoho sousedství uprostřed Evropy. Praha 1996. In: Moderní dějiny 5, 1997, s. 315 - 323.
25. Josef Polišínský: Komenský, muž labyrintu a naděje. Praha, Academia, 1996. In: ČMM CXVI/2, 1997, s. 500 - 504.
26. Radek Fukala: Role Jana Jiřího Krnovského ve stavovských hnutích. Opera Facultatis philosophicae et rerum naturalium Universitatis Silesianae Opaviensis, Studia historica - Monographiae 1, Opava 1997, 221 s. In: Český časopis historický 96/2, 1998, s. 402 - 405.
27. Nad jubilejním 50. číslem Vlastivědného sborníku okresu Nový Jičín. In: ČMM CXVII/1, 1998, s. 247 - 249.
28. Dílo Františka Palackého (1798 - 1876). Sborník textů přednesených dne 21. června 1996 v Hodslavicích v upomínku 120. výročí úmrtí Františka Palackého. Uspořádali I. Barteček, M. Pospíchal, Hodslavice 1996, 184 str. In: ČMM CXVII/2, 1998, s. 528 - 530.
29. Případ řádu německých rytířů - o apologetické historiografii konce 20. století. Libor Jan, František Skřivánek. Němečtí rytíři v českých zemích. Praha 1977, 127 s. Petr Adam. Němečtí rytíři. Praha 1998, 159 s. In: VVM 51/3, 1998, s. 311 - 315.
30. Ludmila Fialová a kol.: Dějiny obyvatelstva českých zemí. Praha 1996, 399 s., Praha 1998, 398 s. In: ČMM CXVIII/1, 1999, s. 186 - 193.
31. Tábořský archiv. Sborník Státního okresního archivu v Táboře 9, 1999. In: ČMM CXIX/2, 2000, s. 522 - 531.
32. Jaroslav Mezník: Lucemburská Morava 1310 - 1423. Praha, Nakladatelství Lidové noviny 1999, 562 s. In: MHB 7, 2000, s. 258 - 266.
33. Eneo Silvio: Historia Bohemica - Historie česká. K vydání připravili a z latinského originálu přeložili Dana Martínková, Alena Hadravová a Jiří Matl. Úvodní studii napsal František Šmahel. Praha 1998, CVI + 276 s. In: MHB 7, 2000, s. 271 - 277.
34. Neúplný obraz raně novověké české šlechty (V. Bůžek, J. Hrdlička, P. Král a Z. Vybíral, Věk urozených, Praha 2002), ČMM CXXI/2, 2002, s. 499 - 507.
35. Petr Vorel: Rezidenční vrchnostenská města v Čechách a na Moravě v 15. - 17. století. Pardubice, Východočeské muzeum v Pardubicích 2001, 252 s. In: VVM 55/1, 2003, s. 103 - 105.
36. Idzi Panic: Ostatnie lata Wielkich Moraw. Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 2000, 240 stran. In: VVM 56/3, 2004, s. 321 - 323.
37. Wojciech Iwańczak: Po stopách rytířských příběhů. Rytířský ideál v českém písemnictví 14. století. Praha, Nakladatelství Argo, 2001, 276 s. In: SCetH XXXIV, 71 - 72, 2004, s. 276 - 279.
38. Petr Maťa: Svět české aristokracie 1500 - 1700. Praha, Nakladatelství Lidové noviny 2004, 1060 s. In: SCetH XXXIV, 71 - 72, 2004, s. 280 - 285.
39. Jerzy Sperka: Wojny Władysława Jagielly z księciem opolskim Władysławem (1391 - 1396). Cieszyn 2003, ISBN 83 - 88204 - 13 - 0, 116 s. In: MHB 10, 2005, s. 382 - 385.

40. Vladimír Segeš: Od rytierstva po žoldnierstvo. Stredoveké vojenstvo v Uhorsku so zretelóm na Slovensko. Bratislava, Ministerstvo obrany Slovenskej republiky 2004, 264 s., ISBN 80 - 88842 - 73 - 5. In: ČMM CXXIV/2, 2005, s. 596 - 599.
41. Tomáš Baletka: Páni z Kravař. Z Moravy až na konec světa. Nakladatelství Lidové noviny, Praha 2004, 488 s. In: VVM 58/2, 2006, s. 207 - 211.
42. Zdeněk Vybíral: Politická komunikace aristokratické společnosti českých zemí na počátku novověku. České Budějovice, Historický ústav Jihočeské univerzity 2005, 390 s. ISBN 80 - 7040 - 699 - 2. In: ČMM CXXV/1, 2006, s. 232 - 238.
43. Jiří Tichánek - Zdeněk Šerý: Šlechtická sídla na Novojičínsku. Opava, vyd. Jiří Müller - Butterfly, 2003, 484 s. In: VSNJ 56 - 57, 2007, s. 101 - 109.
44. Martin Nodl - Martin Wihoda (edd.): Šlechta, moc a reprezentace ve středověku. Praha, Filosofía 2007 (Colloquia mediaevalia Pragensia 9), 312 s. ISBN 978 - 80 - 7007 - 263 - 9. In: ČMM CXXVII/2, 2008, s. 520 - 525.
45. Libor Bernát: Historiografické bádání o Mikuláši Drabíkovi. Jižní Morava, 43, sv. 46, 2007, s. 49 - 70, Libor Bernát, Ke struktuře vizí Mikuláše Drabíka. Jižní Morava, 44, sv. 48, 2008, s. 39 - 54. In: VVM 61, 2009/4, s. 432 - 433.
46. Sborník IV. konference Moravian v roce 2006. Redakčně připravili Monika Kurková, Daniel Říčan. Suchdol nad Odrou 2009. In: VSNJ 60, 2010, s. 205 - 206.
47. Tomáš Baletka - Karel Chobot - Lenka Chobotová: Historie a současnost podnikání na Novojičínsku. Městské knihy, Žehušice 2008. In: VSNJ 60, 2010, s. 199 - 200.
48. Jiří Tichánek: Ondráš. Po stopách legendárního zbojníka. Šmíra - print, Opava 2009, 276 s. In: VVM 62/2, 2010, s. 22
49. František Hýbl: Pocta Fulneku J. A. Komenskému. Fulnek 2010, 112 s. In: VSNJ 61, 2011, s. 181 - 182.
50. David Papajík: Jan Čapek ze Sán - jezdec na konec světa, vojevůdce, kondotír a zbohatlík 15. století. České Budějovice 2011, 362 s. In: VVM 63/4, 2011, s. 366 - 369.
51. Radek Fukala: Velká válka s křižáky 1409 - 1411. Světla a stíny grunvaldského vítězství. Praha 2011, 243 s. In: VVM 64/4, 2012, v tisku.
52. Pavel Soukup, Jaroslav Sládek a kolektiv: Křížové výpravy v pozdním středověku. Kapitoly z dějin náboženských konfliktů. Praha 2010, 245 s. In: ČMM CXXXI/2, 2012, v tisku.

Zprávy:

1. Aktiv kronikářů okresu Nový Jičín k 35. výročí osvobození ČSSR. In: VSONJ 26, 1980, s. 66 - 67.
2. Socialistická výstavba a přítomnost okresu Nový Jičín. In: VSONJ 27, 1981, s. 70.
3. 70 let muzea v Příboře. In: VSONJ 29, 1982, s. 69 - 70.
4. Nejstarší prameny k dějinám města Frenštátu. In: VSONJ 29, 1982, s. 72 - 73.
5. Z muzejních výstav. In: VSONJ 31, 1983, s. 70.
6. Štramberský hrad v proměnách dějin a umění. In: VSONJ 32, 1983, s. 56 - 58.

7. Rozvoj města Štramberka v období socialismu. In: VSONJ, 33, 1984, s. 63 - 65.
8. Veduty a pohledy na města a hrady Moravské brány. In: VSONJ 36, 1985, s. 73 - 75.
9. Průběh a výsledky III. kronikářské soutěže v okrese Nový Jičín. In: VSONJ 37, 1986, s. 69 - 70.
10. Mezinárodní odborná konference o životě a díle Sigmunda Freuda. In: VVM, 42/2, 1990, s. 237 - 238.
11. Příborské dny Sigmunda Freuda. In: VSONJ 45, 1990, s. 70 - 71.
12. IV. kronikářská soutěž v okrese Nový Jičín. In: VSONJ 45, 1990, s. 73 - 74.
13. Česká města v 16. - 18. století. In: VVM 43, 1991, s. 356 - 357.
14. IV. celostátní setkání genealogů a heraldiků v Ostravě. In: VVM 43/4, 1991, s. 487 - 488.
15. A proč ne konečně diskuse? In: VVM 44, 1992, s. 259 - 260.
16. Znovuotevření Památníku J.A. Komenského ve Fulneku. In: MVP 30/3, 1992, s. 178 - 180.
17. Znovuotevření památníku J.A. Komenského ve Fulneku. In: VVM 44/3, 1992, s. 376 - 377.
18. Mezinárodní sympozium „Jihlava a basilejská kompaktáta“. In: MHB 2, 1992, s. 238 - 243.
19. Tam za mořem je Amerika. In: Hlasy muzea a archivu ve Frenštátě pod Radhoštěm, IX/2, 1992, s. 39 - 40.
20. Mezinárodní sympozium Život na dvoře a v rezidenčních městech posledních Rožmberků v Českém Krumlově. In: SCeTH, XXV, 53, 1995, s. 123 - 126.
21. Sympozium 300 let piaristického gymnázia v Příboře. In: VVM 47/4, 1995, s. 414 - 416.
22. Češi na Volyni a Ukrajině. In: VVM 48/4, 1996, s. 403 - 404.
23. Dílo Františka Palackého (1798 - 1876). Konference k 120. výročí úmrtí. In: VVM 49/3, 1997, s. 309 - 310.
24. 110 let muzea v Novém Jičíně. VVM49/4, 1997, s. 387.
25. Historické mapy a atlasy pěti staletí. In: VSONJ 51, 1997, s. 105 - 107.
26. Odry - významné středisko husitství na Moravě a ve Slezsku. In: Poodří III/2, 2000, s. 12 - 13.
27. Sympozium Královská a poddanská města od své geneze k protoindustrializaci a industrializaci v Příboře. In: ČMM CXXI/1, 2002, s. 253 - 256.
28. 750 let města Příbora (1251 - 2001). In: VSONJ 54 - 55, 2004, s. 188 - 189.
29. Sympozium Královská a poddanská města od své geneze k protoindustrializaci a industrializaci v Příboře. In: VSONJ 54 - 55, 2004, s. 190 - 193.
30. 410. výročí narození J. A. Komenského. In: VSNJ 56 - 57, 2007, s. 5 - 6.
31. 600. výročí první písemné zmínky o obcích Novojičínska na podkladě listiny Lacka z Kravař z roku 1411. In: VSNJ 62, 2012, v tisku.

Polách Radek: Karel I., Poslední český král a jeho cesta z Brandýsa nad Labem přes Nový Jičín do Kolomyje v roce 1912.

Muzeum Novojičína, příspěvková organizace, Nový Jičín 2012, 52 s.

Lenka Chobotová

Co je to vlastně „historická událost“? Na jakém základě a podle jakých měřítek je možné hodnotit důležitost té které *události* zachycené v pramenném materiálu, se kterým historik pracuje? A lze vůbec současnou optikou objektivně posoudit závažnost zkoumaného děje v rámci doby jeho vzniku? Jak pohlížet na cestu mladého arcivévody Karla Františka Josefa Habsburského s jeho plukem z Brandýsa nad Labem do Kolomyje? Jaký význam měla v kontextu doby? A je vůbec pro nás, současníky, taková cesta důležitá? Radek Polách, odborný muzejní pracovník a zástupce ředitelky Muzea Novojičína, příspěvkové organizace, paní PhDr. Sylvie Dvořáčkové, došel k závěru, že ano, a myslím, že důvody pro své tvrzení snáší více než přesvědčivě. Ať už v podobě zdařilé a obsáhlé výstavy, která se jak cestou samotnou, tak i souvisejícími tématy zabývá dopodrobna, webových stránek projektu, zásobovaných detailními informacemi z průběhu příprav i mapujících cestu den za dnem, nebo katalogu k výstavě vydanému.

Výstava Karel I., poslední český král, slavnostně uvedena vernisáží v Rytířském sále Žerotínského zámku 18. května 2012 při příležitosti národního zahájení VIII. ročníku Festivalu muzejních nocí 2012, zakončila svůj již druhý turnus v komornější podobě ve výstavní síni „Stará pošta“ ve středu 26. září 2012. A přestože se může zdát, že katalog k výstavě nám bez materiální podpory v podobě exponátů může přiblížit dané téma jen částečně a neúplně, daří se mu to v přiděleném rozsahu 52 stránek, na kterých Radek Polách dva roky svého bádání zúročil, vcelku komplexně.

Katalog je rozdělen na dvě části, nepoměrně co do počtu stran, ale stejně důležité co do obsahu a sdělení, která nám podávají. V té první nás autor seznámí se samotnou osobou arcivévody Karla, jeho rodinou a životními osudy, i jeho brandýským pobytem v „před-kolomyjském“ období. V druhé části už následuje popis cesty samotné, v podobě jakéhosi bedekru, který rozebírá jednotlivá zastavení na cestě, někdy dlouze, jindy stručně,

podle možností a dostupnosti archivního materiálu a pramenů, přičemž na hlubší kritiku pramenů či analýzu doby v aspoň evropském kontextu se z prostorových důvodů nedostává. Přestože je text z valné většiny vytvořen řazením a provázáním dohledaných a doložených dat, číší z něj starosvětská nostalgie, okouzlení lidmi první poloviny 20. století, jejich úctou k majestátu, zemským i lokálním vlastenectvím. Publikace je také bohatě vybavena dobovými fotografiemi, citacemi z proslavů i místních novin, a celý text uzavírá báseň, věnovaná osobě arcivévodky Karlem Dostálem-Lutinovem. Pro větší přehlednost však chybí mapa celé trasy, právě jeden z exponátů výstavy. Katalogu by také neuškodil obsah, který se možná při počtu stran zdá být zbytečný, orientaci v textu by však v mnohém usnadnil.

Katalog k výstavě je velmi přesné označení této publikace. Přestože je text ve své stručnosti na informace bohatý, celistvý dojem si může čtenář vytvořit pouze při konfrontaci s hmotnými prameny, tedy výstavou samotnou. Při prohlídce starých pohlednic, dobového tisku a fotografií města Nového Jičína, krátkých autentických filmů z arcivévodovy svatby či pobytu v Brandýse, uniforem či praporu pluku je iluze počátku 20. století dokonalejší, a lidé toho období živější. Jejich nadšení nad významnou návštěvou města po sta letech viditelně nakazilo i autora publikace a jeho zapálení pro věc je tak učinilo o to více přítomné.

Baletka, Tomáš a kolektiv: Hůrka. Od první písemné zmínky po současnost. Vydala obec Jeseník nad Odrou a občané z Hůrky, vytiskla Grafia Nova, Rožnov pod Radhoštěm, 2009, 223 s.

Karel Chobot

Výročí se dají slavit různě: slavnostmi, soutěžemi, módními show. Je chvályhodné, že malá vesnice Hůrka, od roku 1976 místní část Jeseníku nad Odrou, se rozhodla slavit své výročí zdejšího Sboru dobrovolných hasičů a 625. let první písemné zmínky knihou, aby zanechala svědectví o minulosti i současnosti pro další generace. A je pozoruhodné, že Obec Jeseník nad Odrou, sama zatím postrádající takovou publikaci, finanční účasti zdařilý projekt podpořila.

Hlavním autorem publikace je dnes již erudovaný historik a archivář, PhDr. Tomáš Baletka, Ph.D., současný ředitel Státního okresního archivu Vsetín. Nový Jičín a zdejší státní okresní archiv se mu stal východním základem v jeho profesní kariéře, neboť po ukončení vysokoškolských studií v roce 1994 tu nastoupil na místo odborného archiváře a setrval více než deset let, to jest do 31. července 2008. Doménou historického zaměření dr. Baletky je středověk, případně novověk, proto je také toto období dějin Hůrky obsáhlejší. Ale protože v praxi odborného archiváře se musel zabývat zpřístupňováním i mladších archivních fondů, především právě archivů obcí do roku 1945, není mu ani tato problematika cizí.

Obsahově je publikace rozdělena na několik částí. V úvodu stručná charakteristika obce přibližuje její polohu, geografické podmínky, přehledný vývoj počtu obyvatel od roku 1754 do roku 2009, místní názvy, památky, důležité úřady, instituce, příslušenství k farnosti, zdravotní péče, popis pečeti obce. Pro úplnost chybí přehled dochovaných pramenných názvů obce, které jsou běžně dostupné v publikaci *Adolfa Turka a kol.: Místopisný rejstřík obcí českého Slezska a severní Moravy, Opava 2004* (konkrétně s. 265), případně první zobrazení na mapě (*Müller*). Dějinný vývoj je poté rozdělen na pět částí. Jak už jsem výše naznačil, nejpropracovanější je kapitola *Nejstarší historie obce s podkapitolami Hůrka od pravěku do středověku a Po třicetileté válce do roku 1848*. Hůrka patřila od 14. století

k panství Starý Jičín. Ke změně došlo v roce 1383, jak dr. Baletka uvádí, kdy v listině z 2. října Vok z Kravař prodal olomouckému kanovníkovi Vilému z Kortelangen na dobu jeho života ves Německý Jeseník za 220 grošů, a kde malá část ročního platu (půl hřivny) měla být zapsána rovněž fojtovi a fojstvi ve vsi „Horoka“. Tato zpráva z roku 1383 je zcela nepochybně první bezpečnou historickou zmínkou o Hůrce. Pro nejstarší zprávy o obyvatelích vsi a jejich usedlostech autor našel podklady v berním rejstříku olomouckého kraje z let 1516–1517, v urbářích hranického a helfštýnského panství okolo roku 1530, lánových rejstřících z poloviny 17. století, vizitačním extraktu starojického panství z roku 1667, či nejstarší matrice římskokatolické farnosti Starý Jičín z let 1610–1676. Druhou podkapitolu autor barvitě doplňuje částí nazvanou *Zařízení domácností a majetek obyvatel Hůrky v 1. polovině 19. století*, excerpovanou z pozůstalostních inventářů majetku zemřelých, případně inventářů zůstavitelova majetku prodaného v dražbě. Protože publikaci chybí poznámkový aparát, který je nahrazen jen bibliografickou poznámkou, jsou právě u této stati velmi cenné údaje citující přesně odkazy na inventární čísla archivních souborů.

Autor pak pokračuje v historii obce kapitolami *Na cestě k občanské společnosti 1848–1918*, *První světová válka 1914–1918*, *Za první republiky 1918–1938* (kde jsou uvedeni i obecní zaměstnanci a stručná historie obecní pískovny), *Německá okupace 1938–1945*, na které pak volně navazuje heslovitě a chronologicky *Z kroniky událostí 1945–2000*.

Další části knihy jsou tématicky zaměřené sondy do života obce, barvitě doplňující její dějiny. Je to např. kapitola nazvaná *Zaměstnání obyvatel s částmi Živnosti, Obchod, Řemeslné živnosti, Řeznictví, Živnosti po roce 1989, Letiště a létání v Hůrce*. V závěrečné, dle mého soudu velmi zdařilé a veřejnosti zcela určitě permanentně vyhledávané stati, nazvané *Seznam majitelů gruntů, chalup a domů v Hůrce*, obrátil Tomáš Baletka pozornost k jednotlivým občanům obce a jejich rodovým kořenům, čímž se de facto přihlásil k odkazu dnes již legendárního moravského archiváře PhDr. Adolfa Turka, neboť to byl právě on, kdo ve svých pracích k dějinám Hodslavic a Bernartic s genealogickým popisem usedlostí, gruntů a chalup začal. Ale vraťme se k Hůrce – po biogramech významných rodáků pokračuje Baletka popisem jednotlivých domů a jejich obyvatel, který uvozuje rozbořem pramenů, z nichž čerpal, a velmi přehlednou tabulkou jednotlivých majitelů usedlostí, zachycených dle lánových rejstříků (1656, 1676), rektifikačních akt (1749), urbaniálních fází (1875) a matriky pozemkového výnosu (1820) s udáním čísel popisných, přičemž u jmen zachovává původní rukopis. Že jsou hůrečtí občané včetně rodinných vztahů, dat narození, způsobu nabytí domu dovedeni v takovéto genealogické podobě ve skutečnosti malých či větších rodinných příběhů až do současnosti, tj. do roku 2009, je samozřejmé. Údaje pak autor vhodně doplnil *Hůrkou ve světle sčítání lidu v roce 1870 a 1921* a *Přehledem představitelů obecní samosprávy*.

PhDr. Tomáš Baletka, Ph.D., publikaci nenapsal sám. Byl vedoucím autorského kolektivu, tvořeného místními občany a rodáky. Karel Janovský je autorem druhé nejrozsáhlejší části knihy, nazvané *Historie hasičského sboru*. Zabývá se dějinami dodnes nejaktivnějšího spolku v obci od jeho založení v roce 1909 až do současnosti, od prvních

jednoduchých zásahů horeckých hasičů po dnešní moderní technické vybavení hasičské jednotky (od roku 1997 jediný hasičský sbor obecního úřadu v Jeseníku nad Odrou), s kterou hrdinně a vydatně hasiči pomáhali při ničivých katastrofálních povodních v roce 1997 a 2009. Kapitola je doplněna přehledem zásahů sboru u požárů od založení do roku 2007, seznamem starostů, případně předsedů, nyní opět starostů sboru, modlitbami hasiče a sv. Floriána a hasičským desaterem. Na tuto část navazují další: Antonín David se zabývá *Dějiny myslivosti v Hůrce*, Ladislav Bok *Hudbou*, Jaroslav Glogar *Skautingem*, Jaromír Hasal *Křesťanskou a demokratickou unií – Čs. stranou lidovou*, vše v Hůrce a Petr Adamec v oddíle *Památky kapli sv. Anny*. Publikace je vybavená řadou černobílých i barevných fotografií, na přebalu zaujme letecký pohled na Hůrku a indikační skizza z roku 1833. Je velmi přínosné, že za pomoci pamětníků se rovněž zdařilo identifikovat většinu osob na skupinových fotografiích. Kniha vyšla původně v malém nákladu 200 výtisků, leč byla hned první den prodeje rozebrána a proto následoval dotisk. Veřejnost tak jasně potvrdila úspěch zdařilé publikace pro její srozumitelnost a přehlednost i pro poctivou práci s prameny. Kniha *Hůrka. Od první písemné zmínky po současnost* se řadí k oněm dobře zpracovaným regionálním monografiím a dokazuje, že i malá obec má svou významnou historii. Rozhodně stojí za přečtení.

Tomáš Baletka, Karel Chobot a kol.:
Polouvsí. Od první písemné zmínky
po současnost. Obec Jeseník nad
Odrou a občané Polouvsí 2012, 190 s.

Pavel Šustala

Polouvsí je malá obec ležící po obou stranách říčky Luhy asi 9 km na západ od Nového Jičína a 3 km jižně od Jeseníku nad Odrou, pod který jakožto místní část z hlediska správního spadá. Český název vsi napovídá její vznik ještě do období před započítím velké německé lánové kolonizace, někdy do 12.-13. století. První písemná zmínka se však dochovala až z roku 1412, kdy pan Lacek z Kravař vložil do zemských desek Bedřichovi z Rýzenburka a jeho dědicům ves Dub a ves řečenou Poluvsí. V roce 2012 uplynulo od této události 600 let a především zásluhou místních občanů byla k této příležitosti vydána velmi zajímavá publikace věnovaná historii obce.

V Polouvsí se nepochybně inspirovali nedalekou Hůrkou, která vydala velmi zdařilou a úspěšnou knihu mapující její historii v roce 2009 (rovněž recenzována v tomto čísle). Pro spolupráci se jim podařilo získat jejího hlavního autora, PhDr. Tomáše Baletku, Ph.D., a proto jsou si publikace přirozeně podobné nejen svým podtitulem. Nyní však nezůstalo sepsání historické části pouze na něm, neboť spoluautorem se stal jeden ze znalců historie Novojičínska, historik a profesí archivář, PhDr. Karel Chobot, dlouholetý ředitel Státního okresního archivu Nový Jičín. Autorský kolektiv byl doplněn z řad občanů Polouvsí, kteří sepsali další tématické kapitoly a nechybí ani pohled do současnosti.

Úvodní kapitola Tomáše Baletky je nazvána *Procházky dějinami Polouvsí 1412-2012*. Tento název je malinko zavádějící, protože obsahuje, mimo úvodní charakteristiku obce, její správní vývoj, seznámení s místními názvy, památkami a popisem pečeti, především historii obce do roku 1848. Název by byl proto spíše vhodnější pro celý oddíl věnovaný historii. Nic to však neubírá na mimořádné kvalitě popisu nejstarší historie obce. Není pochyb, že právě v tomto období je autor „jako doma“, a to zejména ve středověku. Na základě pramenů popisuje podrobně jednotlivé majitele vsi, veškeré převody tohoto zboží jak v rámci jednotlivých šlechtických rodů, tak i mezi nimi. V období let 1501-1849 je ves součástí panství Hranice. Právě z dokumentů, které zde vznikaly, čerpá Baletka již bližší informace k obci samotné, objevují se počty usedlých, první konkrétní jména.

V 16. století ještě česká, avšak po třicetileté válce již dominují jména německá a dochází k definitivnímu poněmčení dříve české vsi. Následující období do roku 1848 je vylíčeno především z hlediska popisu robotních a poddanských povinností, které měli obyvatelé vůči vrchnosti.

Další stěžejní kapitolu k dějinám obce s názvem *Polouvsí po roce 1848* sepsal Karel Chobot. Úkol to nebyl nikterak lehký, protože hlavně pro období do roku 1945 se dochovalo z úřední činnosti obce jen velmi málo písemných dokumentů. Jednalo se totiž o téměř čistě německou obec a bohužel poválečné období, které bylo spojené s odsunem původního německého obyvatelstva a následným osídlením, většinou nedopřálo německy psaným písemnostem dlouhou životnost. Právě zde se proto nejlépe projevil autorova zkušenost, rozhled a široké znalosti regionu a jeho historie, kdy dokáže z jednotlivých dochovaných střípků složit mozaiku a ojedinělé získané informace doplnit tak, aby nám dokázal přiblížit i toto období z historie Polouvsí. Bohužel podobná situace je i s prameny od 70. let, zvláště když v roce 1975 (v úvodu jednou omylem uvedeno 1976) dochází k zániku Místního národního výboru v Polouvsí a sloučení s Jeseníkem nad Odrou. Zpravidla totiž přestává být vedena i obecní kronika, v Polouvsí jsou poslední zápisy z roku 1971. Pokud se v nově vedené společné kronice vůbec objevují zápisy k integrovaným obcím, tak často jsou nedostatečné. Dějinám školství v obci je věnována samostatná podkapitola na závěr.

Nebývá pravidlem, že publikace podobného typu jsou opatřeny poznámkovým aparátem, proto je třeba pochválit, že kapitoly věnované historii obce poznámky mají. U Baletky by ale bylo rozhodně vhodné rozepsat (alespoň vždy poprvé) všechny zkratky archivů i zavedených edic pramenů. Přece jen se očekává, že mimo odbornou veřejnost je kniha určena i pro běžného čtenáře. Z toho důvodu by možná bylo vhodné sestavit celkový seznam použitých pramenů a literatury.

Jak již bylo výše uvedeno, po základním historickém vývoji obce následují jednotlivé tématické kapitoly. Ing. Stanislav Štábl se věnuje geologii a jeho příspěvek se jmenuje prozaicky *Polouvsí – co máme pod nobama*. Přidává i zmínku o významných stavbách v okolí, jako je železniční koridor, či stále možná výstavba jaderné elektrárny v Blahutovicích, připomíná i povodně z roku 2009. Krátké *Drama z válečných dob* přidává Tomáš Baletka, jde o příběh pěti mladíků, kteří se neúspěšně pokoušeli dostat na Slovensko a při pronásledování se objevili i v Polouvsí. Období druhé světové války se týká i další příspěvek, kde Petr Bartošík popisuje *Vyzdvižení trosk německé válečné stíhačky v Polouvsí*. Události v obci pohledem pamětníka nabízí Jana Prašivková a její *Vzpomínky na školu*. Poetický název však klame, neboť zde vzpomíná i na vraždu. Můžeme jen litovat, že se nepodařilo najít a vyzpovídat případně i nějakého pamětníka z řad odsunutých obyvatel. Tyto poznatky by určitě obohatily a doplnily dějiny obce před rokem 1946. Současnost obce je bez udání autora popsána v kapitole *Co se u nás děje nyní?* Se spolkovou činností historickou i současnou nás seznamuje Kateřina Pešáková ve stati *Myslivost v obci Polouvsí*.

Zásadní částí celé publikace co do rozsahu a v neposlední řadě i do náročnosti studia a zpracování je soupis *Dvory, selské grunty, chalupy a domy v Polouvsí* od Tomáše Baletky. Podobně jako v publikaci k dějinám Hůrky zde využívá všech dostupných pramenů k popisu všech jednotlivých domů dle čísel popisných, připojuje i parcelní čísla. Ačkoli sám autor skromně píše, že výsledný seznam nemůže být úplný, dostává čtenář či badatel k dispozici u každého domu řadu informací o jejich obyvatelích včetně jejich rodinných vztahů, dat narození, způsobu nabytí domu, a to až do současnosti. Nejstarší údaje sahají až do poloviny 17. století a každý záznam o jednotlivém stavení je zde doplněn již bezchybným poznámkovým aparátem, protože všechny užívané zkratky jsou uvedeny v závěru kapitoly.

Knihu uzavírá *Resümee* a jak již název napovídá, jedná se o sedmistránkový souhrn obsahu v německém jazyce. Je dobré, že si vydavatel uvědomuje svoji historii a možná očekává zájem i ze strany původních německých obyvatel, respektive jejich potomků. Celá kniha obsahuje řadu černobílých obrázků a fotografií, které běžně doprovázejí text, ve větším množství pohromadě jsou připojeny na konci kapitoly, barevné fotografie pak zachycují současný stav a dění v obci. Kompletní autorský tým pak doplňuje Darina Rusková Neuwirthová, jejíž ilustrace na samostatné stránce uvozují každou kapitolu.

Čtenář touto publikací získává kvalitní monografii k dějinám obce Polouvsí. Jako mimořádný je třeba ohodnotit historický soupis nemovitostí. Dá se určitě očekávat, že se vydavatel, obec Jeseník nad Odrou, bude i nadále snažit seznamovat své občany s historií regionu, neboť sám starosta v předmluvě píše „kdo se nezajímá o svoji minulost, jakoby neměl ani budoucnost“. Obec Polouvsí vydáním tohoto titulu umožnila svým občanům seznámit se v přijatelné formě s do té doby neznámými historickými fakty a důstojně tak oslavila své významné výročí.

Národní zahájení Festivalu muzejních nocí v Novém Jičíně a výstava Hugo Baar / 1873 – 1912/

Sylva Dvořáková

Muzeum Novojičínka bylo jako první muzeum v Moravskoslezském kraji poctěno volbou uspořádat národní zahájení Festivalu muzejních nocí. Akce se uskutečnila 18. května 2012 v Žerotinském zámku v Novém Jičíně ve spolupráci s Asociací muzeí a galerií České republiky, Asociací krajů České republiky, Moravskoslezským krajem a městem Novým Jičínem. Slavnostní akt se konal pod záštitou hejtmána Moravskoslezského kraje Ing. Jaroslava Palase a starosty města Nového Jičína PhDr. Jaroslava Dvořáka.

Slavnostního uvítání se ujal Ing. RSDr. Svatomír Recman, náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje, hosty pozdravila místostarostka Nového Jičína Bc. Blanka Faluši a náměstek hejtmána Zlínského kraje Ing. Jindřich Ondruš. Jménem Asociace muzeí a galerií České republiky promluvila její předsedkyně PhDr. Eva Dittertová, za partnerský Sváz muzeí Slovenské republiky jeho předseda PhDr. Peter Hyross – ředitel Múzea mesta Bratislavy. Český výbor Mezinárodní rady muzeí ICOM zastupoval Ing. Vlastimil Vykydal. Sérii úvodních proslovů uzavřela ředitelka hostujícího Muzea Novojičínka PhDr. Sylva Dvořáková.

Již tradičně bylo hlavní náplní programu představení úspěšných projektů soutěže Gloria musaealis, zástupci oceněných muzeí a galerií seznámili přítomné hosty nejen s obsahem svých projektů, ale přidali zajímavosti a postřehy „z muzejní kuchyně“. Poté, co Trubači zámku Kunín zatroubili slavnostní fanfáry symbolizující zahájení Festivalu muzejních nocí 2012 v České republice, pozval moderátor PhDr. Karel Chobot (ředitel Státního okresního archivu Nový Jičín) na vernisáž výstavy Karel I. – poslední český král, a na další program novojičínské muzejní noci. Součástí prohlídky expozic byla prezentace 3D projektu unikátního letadla Viléma Žurovce, jehož plán získalo před nedávnem Muzeum Novojičínka do sbírek. Reprezentativní akce se konala v prostorách Nové galerie, kde se hosté měli možnost seznámit s kolekcí děl novojičínského malíře Hugo Baara. Muzeum Novojičínka uspořádalo tuto výstavu k 100. výročí úmrtí malíře, který se významně zapsal do kulturní historie regionu nejen svým dílem symbolizujícím nástup secese, ale také jako organizátor kulturního a společenského života ve městě. Spolupořadatelé výstavy byla Galerie výtvarného umění v Ostravě, Moravská galerie v Brně, Muzeum umění v Olomouci a soukromí sběratelé – tyto subjekty zapůjčily díla ze

svých sbírek. Čtyři desítky vystavených děl pocházely ze sbírek Muzea Novojičína, které vlastní nejpočetnější kolekci obrazů H. Baara.

Celý program včetně úvodního slavnostního zahájení byl volně přístupný veřejnosti, pozvání do Nového Jičína přijali nejen zástupci oceněných muzeí, ale také kolegové muzejníci z celé republiky, zástupci zřizovatelů paměťových institucí – krajů, měst i soukromých subjektů. Kladných ohlasů na tuto akci bylo mnoho, bylo příjemné slyšet reakci z řad tzv. laické veřejnosti, že ze všech prezentací oceněných projektů bylo cítit nadšení pro práci, kterou muzea dělají. Přejme si, aby toto nadšení v nás zůstávalo i nadále, a všem spoluorganizátorům, kolegům, hostům a přátelům muzejního světa za něj patří velký dík.

Obrazová příloha

Trubači zámku Kunín. Foto: Martin Čarek

Ředitelka Muzea Novojičína PhDr. Sylva Dvořáčková, jako hostitelka, vítá předsedkyni Asociace muzeí a galerií ČR PhDr. Evu Dittertovou. Foto: Martin Čarek

Ředitel SOA Nový Jičín PhDr. Karel Chobot s náměstkem hejtmana Moravskoslezského kraje Ing. RSDr. Svatomírem Recmanem
Foto: Martin Čarek

Ze slavnostního zahájení výstavy „Karel I. - poslední český král“. Foto: archiv MNJ

Vystrojené účastnice dětské soutěže „O nejkrásnější princeznu“ v rámci programu Muzejní noci 2012
Foto: archiv MNJ

Na nádvoří zámku se představila i Husarská akademie 11. Szekelského husarského hraničářského jízdního pluku z Nového Jičína. Foto: archiv MNJ

Historie a současnost na muzejní módní přehlídce. Foto: archiv MNJ

Historická móda z muzejních
depozitářů na přehlídkovém molu
Foto: archiv MNJ

Úprava rukopisů pro Vlastivědný sborník Novojičínka

- 1) Redakční rada Vlastivědného sborníku Novojičínka přijímá k publikování příspěvky zpracované textovými editory v rozsahu 2 – 16 stran normalizovaného strojopisu, tj. 1800 znaků i s mezerami na 1 straně rukopisu.
- 2) Příspěvky se kromě tištěné formy přijímají zároveň v elektronické podobě některého z aktuálních formátů Word jako textové soubory obsahující normalizovaný strojopis (bez vložených obrázků a zalomených sloupců).
- 3) Při psaní textu je nutno respektovat následující pravidla:
 - a) klávesu ENTER použijte pouze k oddělení odstavců, nikoliv řádků,
 - b) k odsazování prvního řádku odstavce nepoužívejte klávesu TAB, ani několik úhozů mezerou,
 - c) vyvarujte se zdvojených mezer,
 - d) text nijak složitě neformátujte, tzn. necentrujte titulky, neměňte velikost písma, vypněte dělení slov; musí být vypnuty všechny funkce pro automatické odrážky a číslování, ohraničování, stínování, sloupce, mezery před odstavcem nebo za ním, dále funkce pro poznámky pod čarou, hypertextové a křížové odkazy, vkládání elektronických adres,
 - e) tabulky se přijímají výhradně ve formátu MS Excel nebo jako prostý text s tabulátorovým členěním,
 - f) v žádném případě nevkládějte do textu obrázky, dodejte je zvlášť uložené v nějakém grafickém souboru (EPS, JPG, TIFF, minimální rozlišení 250 dpi), nebo ve fyzické podobě,
 - g) součástí příspěvku je poznámkový aparát umístěný až za vlastním textem, nikoliv pod čarou; v hlavním textu jsou poznámky označeny číslem (horním indexem) bez závorek; písmo u poznámek na konci textu je výchozí – jako v hlavním textu, řádkování také, zarovnávání je doleva, poznámky jsou číselně řazeny,
 - h) poznámka s citací knihy obsahuje: příjmení a jméno autora, název knihy, místo vydání s rokem vydání, číslo strany, na niž se odkazuje (např.: Turek, Adolf: Hrad a panství Starý Jičín. Nový Jičín 1978, s. 13),
 - i) poznámka s citací článku v časopisu obsahuje: příjmení a jméno autora, název článku, název časopisu a jeho ročník, rok vydání časopisu, číslo časopisu a číslo strany, na niž se odkazuje (např. Hoffmann, František: Správa a městské knihy litomyšlské od 14. do 16. století. Sborník archivních prací 57, 2007, č. 2, s. 453),
 - j) při citaci archivních pramenů používejte oficiální zkratky vycházející z úředních názvů archivů:
 - ZA = Zemský archiv v Opavě
 - MZA = Moravský zemský archiv v Brně
 - NA = Národní archiv v Praze
 - SOA = Státní oblastní archiv (např. SOA v Třeboni)
 - SOKA = Státní okresní archiv (např. SOKA Nový Jičín).

Vzory pro poznámky:

- 1) Baletka, Tomáš: Páni z Kravař. Z Moravy až na konec světa. Praha 2003, s. 58-72.
- 2) Moravský zemský archiv v Brně, G 2 – Nová sbírka, sign. 696/8.
- 3) Tamtéž, sign. 696/8b.
- 4) ZA v Opavě, pobočka Olomouc, archivní fond Arcibiskupská konzistoř Olomouc (dále jen ACO), kniha č. 147, pag. 541-542.
- 5) Tamtéž, archivní fond Ústřední ředitelství arcibiskupských statků (dále jen ÚŘAS), inv. č. 8950, sign. E 14/8-1, kart. 1140.
- 6) Winter, Eduard: Josefismus a jeho dějiny. Praha 1945, s. 134; srovnej: Zlámal, Bohumil: Příručka českých církevních dějin VIII. Praha 1971, s. 80, poznámka č. 2; Medek, Václav: Cesta české a moravské církve staletími. Praha 1982, s. 270; Melmuková, Eva: Patent zvaný toleranční. Praha 1999, s. 22; volněji také Kadlec, Jaroslav: Přehled církevních dějin. Praha 1991, s. 166.
- 7) Šopák, Pavel: Radnice ve Slezské Ostravě. Vlastivědné listy 21, 1995, č. 1, s. 20; Šerka, Josef: Historie výstavby Nové radnice v Moravské Ostravě. In: Ostrava 18. Příspěvky k dějinám a současnosti Ostravy a Ostravska, Ostrava 1997, s. 266.

Vzor pro WWW dokumenty:

Státní technická knihovna. Koordinační pracoviště pro PSH, Polytechnický strukturovaný heslář (WWW dokument), <http://olc2.feld.cvut.cz/psh/psh.html> (stav k 6. 11. 2000)

**Vlastivědný sborník Novojičínka
svazek 62/2012**

Vydávají: Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace,
a Zemský archiv v Opavě – Státní okresní archiv Nový Jičín

Nakladatel: Muzeum Novojičínka, příspěvková organizace,
Sv. 62/2012 vychází v prosinci 2012

Náklad: 350 ks

ISBN 978-80-87632-02-4 (Zemský archiv v Opavě)

ISBN 978-80-87359-10-5 (Muzeum Novojičínka, p. o.)

ISSN 1214-8032

Řídí redakční rada s předsedou PhDr. Karlem Chobotem
členové: prof. PhDr. Ivo Barteček, CSc., PaedDr. Tomáš Bouda, PhDr. Sylva
Dvořáčková, Mgr. Hana Jabůrková, PhDr. Jiří Jurok, CSc., PhDr. Zora Kudělková,
PhDr. Karel Müller, doc. PhDr. Pavel Šopák, Ph.D., Mgr. Pavel Šustala, PhDr. Jaroslav
Zezulčík

Jazyková korektura: PhDr. Zora Kudělková

Výkonná redaktorka: Mgr. Hana Jabůrková (e-mail: mnjaburkova@atlas.cz)

Nevyžádané rukopisy, fotografie a kresby se nevracejí.

Za věcný obsah dodaných příspěvků odpovídají autoři, kteří si nečiní nároky
na autorský honorář. Redakce si vyhrazuje právo v případě potřeby příspěvky krátit. Bez
svolení redakce není možno dále veřejně šířit zde publikované materiály ani jejich části.

Rukopisy přijímá a rozšiřuje redakce (Muzeum Novojičínka, p. o., a jeho poboč-
ky), kde si lze Vlastivědný sborník (i jeho starší, zlevněná čísla od r. 1967) telefonicky,
písemně či e-mailem objednat a zakoupit.

Adresa redakce: Muzeum Novojičínka, p. o., ul. 28. října 12, 741 01 Nový Jičín

Telefon: 556 701 156, 556 705 393

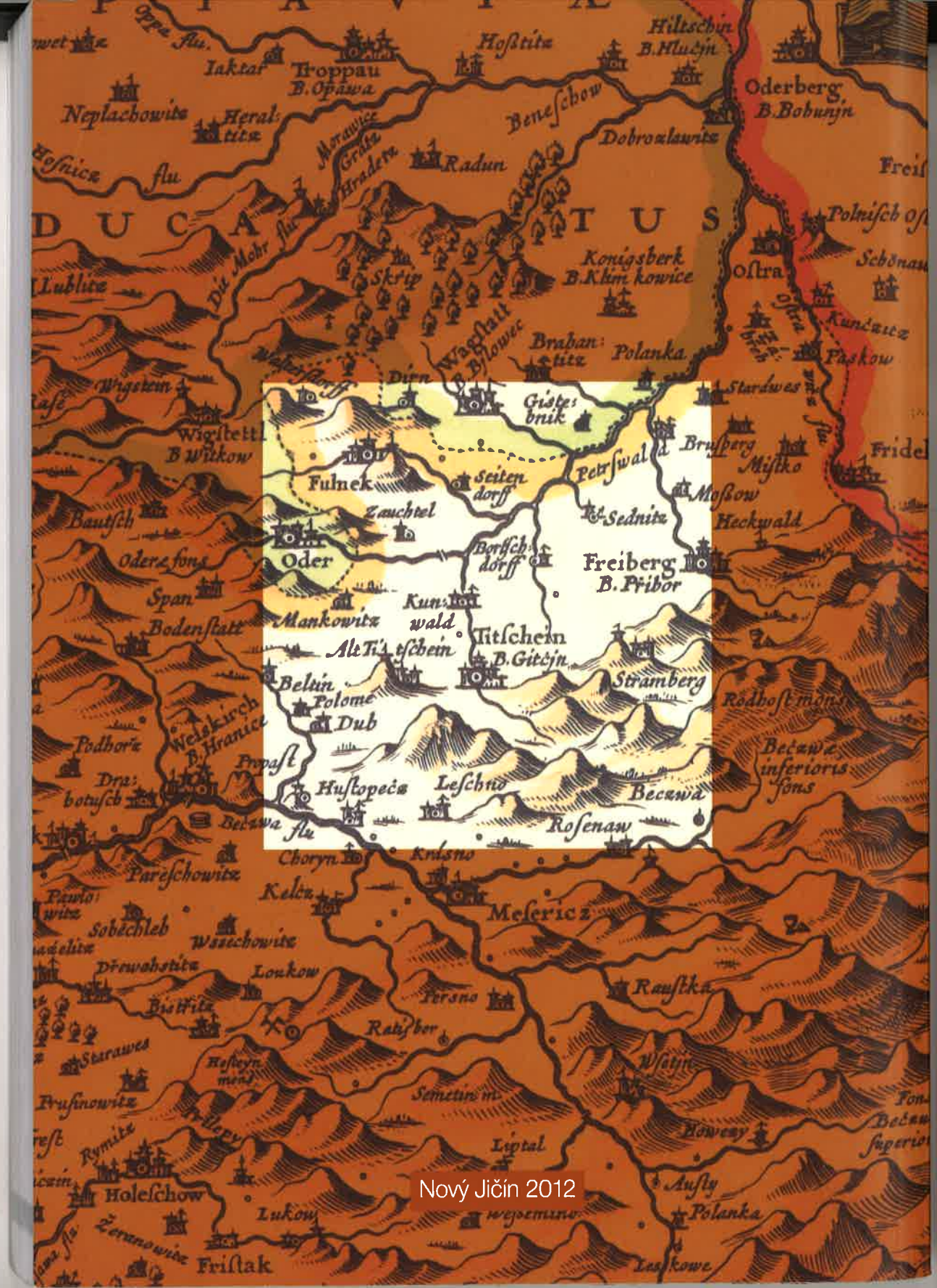
e-mail: ovmnj@atlas.cz, www.muzeum.novy-jicin.cz

Grafická úprava, sazba: Radovan Goj

Tisk: Printo

Spolufinancováno z Programu rozvoje muzejnictví Moravskoslezského kraje

Na přední straně obálky použit výřez z veduty města Nový Jičín od Jana Ignáce
Čapka, 1744. Na zadní straně obálky použit výřez Komenského mapy Moravy z r. 1627

Nový Jičín 2012